

॥ ११ ॥ सुखोदकं सुखोदयं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ श्वेतं हिमाचलं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ उपन्यस्य निवेद्य ॥ २८ ॥ अनुसंसार्य अनुगम्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 कारणं चैव तत्तेषामाचक्षेत् पस्विनां ॥ तानुग्रतपसः प्रीतान् रुत्वा पार्थाः प्रदक्षिणां ॥ ११ ॥ ब्राह्मणास्तेऽन्वमोदं तशिवेन कुशलेन च ॥ सुखोदकं मिमं क्लेशम
 चिराद्भरतर्षभ ॥ १२ ॥ क्षत्रधर्मेण धर्मज्ञातीर्त्वा गां पालयिष्यसि ॥ तत्तुराजावचस्तेषां प्रतिगृह्यत पस्विनां ॥ १३ ॥ प्रतस्ये सह विप्रैस्तेभ्यः त्विभिश्च परंतपः ॥ राक्ष
 सैरनुयातो वैलोमशेनाभिरक्षितः ॥ १४ ॥ क्वचित्पद्भ्यां ततो गच्छद्राक्षसैरुद्धते क्वचित् ॥ तत्र तत्र महातेजा भ्रातृभिः सह सुव्रतः ॥ १५ ॥ ततो युधिष्ठिरा राजा बहूक्ले
 शान् विचिंतयन् ॥ सिंहव्याघ्रगजाकीर्णमुदीचीं प्रययौ दिशं ॥ १६ ॥ अवेक्ष्यमाणः कैलासं मैनाकं चैव पर्वतं ॥ गंधमादनपादांश्च श्वेतं चापिशिलोच्चयं ॥
 ॥ १७ ॥ उपर्युपरि शैलस्य बद्धोश्च सरितः शिवाः ॥ पृष्ठं हिमवतः पुण्यं ययौ समदशेहनि ॥ १८ ॥ ददृशुः पांडवाराजं गंधमादनं मंतिकात् ॥ पृष्ठे हिमवतः पुण्ये
 नानाद्रुमलतावृते ॥ १९ ॥ सलिलावर्तसंजातैः पुष्पितैश्च महारूहैः ॥ समावृतं पुण्यतममाश्रमं वृषपर्वणः ॥ २० ॥ तमुपागम्य राजर्षिर्धर्मत्मानमरिंदमाः ॥ पां
 ङ्वावृषपर्वणमवदंत गतक्लमाः ॥ २१ ॥ अभ्यनंदत्स राजर्षिः पुत्रवद्भरतर्षभान् ॥ पूजिताश्चावसंस्तत्र सप्त रात्रिं दमाः ॥ २२ ॥ अष्टमे हनि संप्राप्ते नृषि लो
 कविश्रुतं ॥ आमंभ्य वृषपर्वणं प्रस्थानं प्रत्यरोचयन् ॥ २३ ॥ एकैकशश्च तान् विप्रान् निवेद्य वृषपर्वणि ॥ न्यासभूतान्यथा कालं बंधूनि वसुसल्लतान् ॥ २४ ॥ पा
 रिबर्हचतं शेषं परिदाय महात्मने ॥ ततस्ते यज्ञपात्राणि रत्नान्याभरणानि च ॥ २५ ॥ न्यदधुः पांडवाराजन्नाश्रमे वृषपर्वणः ॥ अतीतानागते विद्वान् कुशलः सर्व
 धर्मवित् ॥ २६ ॥ अन्वशासत्स धर्मज्ञः पुत्रवद्भरतर्षभान् ॥ तेनुज्ञाता महात्मानः प्रययुर्दिशमुत्तरां ॥ २७ ॥ तान्प्रस्थितान् भ्यगच्छद्दृषपर्वामहीपतिः ॥ उपन्यस्य
 महातेजा विप्रेभ्यः पांडवांस्तदा ॥ २८ ॥ अनुसंसार्य कौतियानां शीर्षिभिरभिनंद्य च ॥ वृषपर्वानिवृते पंथानमुपदिश्य च ॥ २९ ॥ नानामृगगणैर्जुष्टं कौतियः सत्य
 विक्रमः ॥ पदातिभ्रातृभिः सार्धं प्रातिष्ठत युधिष्ठिरः ॥ ३० ॥ नानाद्रुमनिरोधेषु वसंतः शैलसानुषु ॥ पर्वतं विविशुस्ते तंचतुर्थे हनि पांडवाः ॥ ३१ ॥ महाभ्रघ्न
 संकाशं सलिलोपहितं शुभं ॥ मणिकांचनरूपस्य शिलानां च समुच्चयान् ॥ ३२ ॥ ते समासाद्य पंथानं यथोक्तं वृषपर्वणा ॥ अनुसस्युर्थांश्चोद्देशं पश्यंतो विविधान्नागा
 न् ॥ ३३ ॥ उपर्युपरि शैलस्य गुहाः परमदुर्गमाः ॥ सुदुर्गमांस्ते सुबहून् सुखेनैवाभिचक्रमुः ॥ ३४ ॥ धौम्यः कृष्णाचपार्थाश्च लोमशश्च महानृषिः ॥ आगच्छन्सहि
 तास्तत्र न कश्चिदवहीयते ॥ ३५ ॥ ते मृगद्विजसंघुष्टं नानाद्रुमलतायुतं ॥ शाखामृगगणैश्चैव सेवितं सुमनोरमं ॥ ३६ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥